

бовъта, тя е велика, мощна сила, но хората сж я изопачили така, че днесъ едни други не си вѣрватъ. Дойде нѣкой външенъ човѣкъ при мене, завари ме на обѣдъ, когато се храня. Искане да се срещне, да поговори съ мене, и азъ го поканвамъ да седне. Той седне на столъ близо до мене и ме пита: Това ли само ядешъ? — Това. — Ами много проста храна е тази. Защо не си опражишъ нѣколко яйца, или не си сваришъ малко млѣко? Навѣрно предъ хората ядешъ тази проста храна, а като останешъ самъ, ще си опражишъ яйца, или ще си сготвишъ нѣщо по-мазничко. — Точно така. Както мислишъ, така постѣпвамъ. — Хайде, остани тукъ на обѣдъ, ще ти приготвимъ, каквото искашъ: пражени яйца, пражени картофи — съ една дума ще те нагостимъ добре. Като дойда у васъ на гости, ще искамъ да ми пригответе печена пуйка, пълнена съ оризъ, шестгодишно вино и т. н. Той ме поглежда, не знае, да вѣрва ли, или да не вѣрва. — Не, свѣтътъ по този начинъ не може да се оправи. Хората трѣбва да иматъ довѣрие помежду си, да се разбиратъ. Тѣ трѣбва да се обичатъ, да вѣрватъ едни на други.

Като говоря за яденето на хората, не ги сжда, но казвамъ, че колкото кокошки, или пуйки е изялъ човѣкъ въ живота си, на толкова кокошки и пуйки ще служи. Колкото агнета е изялъ въ живота си, на толкова агнета ще служи. Такъвъ е законътъ въ природата. Нарушеното равновесие трѣбва да се възстанови. Следователно, вие сте свободни да ядете, каквато храна искате, но ще знаете, че за всичко това ще плащате съ слугуване. — Дотегна ни да слугуваме. — Който се е отегчилъ отъ слугуването, той не може да бжде ученикъ на любовта, ученикъ на Божественото учение. Божественото учение е сжчината на нѣщата. Вие трѣбва да се запознаете съ Божията Любовь въ правия ѝ смисълъ, тѣй щото да дойдете до положение въ всѣки човѣкъ да виждате Бога, т. е. да виждате доброто. Човѣкъ има две страни: външна, физическа страна и вътрешна — духовна, съ която, именно, можете да се разбирате. Външниятъ човѣкъ, това е неговата крива, изопачена страна, а вътрешниятъ, това е красивата страна на човѣка.

„Наклали огнь.“ — Когато всѣки човѣкъ накладе своя огнь, тогава животътъ му ще се осмисли. Тази мисль искамъ да оставя у васъ. Ще кажете, че Христосъ е страдалъ. — Христосъ е страдалъ, за да ви покаже своята любовь, своитѣ знания, да ви даде идея, какъ можете да се свържете съ Бога, да започнете новия животъ, въ който да